

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

İslam Ümmetinin NATO Tarzı Bir Savunma İttifakına Değil, Hilafete İhtiyacı Vardır

Haber:

14 Ocak 2026'da Pakistan Savunma Üretimi Bakanı Raza Hayat Harraj, Pakistan, Suudi Arabistan ve Türkiye'nin yaklaşık bir yıllık görüşmelerin ardından bir savunma anlaşması taslağı hazırladığını vurguladı. (Reuters)

Yorum:

Bloomberg, 9 Ocak 2026'da yayınladığı bir raporda, Türkiye'nin, Suudi Arabistan Veliht Prensi ve Başbakanı Muhammed bin Selman ile Pakistan Başbakanı Şehbaz Şerif tarafından 17 Eylül 2025'te Riyad'daki Yemame Sarayı'nda imzalanan Suudi-Pakistan savunma anlaşmasına katılmaya çalıştığını yayınladı. Bu olası anlaşma haberi Pakistan'da geniş yankı uyandırmış ve birçok kişi bunu, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Sovyetler Birliği önderliğindeki komünist yayılmacılığa karşı Batı kapitalist ülkelerini savunmak amacıyla kurulan ve 30 Avrupa ülkesi ve Amerika ve Kanada'nın olduğu iki Kuzey Amerika ülkesini içeren NATO'ya benzer küresel bir İslami askeri ittifakın başlangıcı olarak nitelendirmiştir.

Pakistan, Suudi Arabistan ve Türkiye'nin bu savunma anlaşmasını Amerika'nın onayı olmadan kendi başlarına sonuçlandırmaya başladığını düşünmek bir yanılsama olacaktır. Nitekim Türkiye, NATO üyesidir ve Nisan 2024'te savunma, ekonomik iş birliği, enerji, ticaret, terörle mücadele ve bölgesel istikrara odaklanan stratejik bir mekanizma imzalamıştır.

Suudi Arabistan'ın Amerika ile ilişkileri açısından uzun bir geçmişi vardır. Zira aralarında, Petrodolar Anlaşması olarak bilinen 1974 tarihli anlaşma, ABD'nin askeri yardımlar ve koruma sağladığı stratejik bir ortaklıktır; buna karşılık Suudi Arabistan, petrol satış fiyatlarını yalnızca ABD Doları cinsinden belirlemiş ve fazla gelirlerini ABD Hazine bonolarına yatırmış, bu da doların küresel hakimiyetini güçlendirmiş ve ABD'yi bütçe açığından kurtarmıştır. Dolayısıyla Prens Sultan Hava Üssü, ABD Hava Kuvvetleri'ne bağlı aktif bir keşif üssü sayılır. Nitekim İbn Selman'ın Kasım 2025'te Washington'a yaptığı ziyaret sırasında Amerika, Krallığı NATO dışı önemli bir müttefik olarak ilan etmiştir.

Sonra Pakistan, hem geçen yüzyıldaki Soğuk Savaş döneminde hem de bu yüzyıldaki "terörle savaş" olarak adlandırılan süreçte her zaman Amerika'nın yakın bir müttefiki olmuştur. Ayrıca şu anda Asım Munir, Trump'ın en sevdiği askeri komutan olarak kabul edilirken Pakistan ise, Gazze katliamlarını işleyen Trump'ı Nobel Barış Ödülü'ne aday göstermiştir.

Dolayısıyla Pakistan, Suudi Arabistan ve Türkiye arasındaki savunma anlaşması, aslında Amerikan yanlısı devletler arasındaki bir anlaşma olup Amerika'nın İslam beldelerindeki çıkarlarını güvence altına almak için yapılmıştır.

Velev ki bu üç ülkenin liderlerinin ABD'ye sadık oldukları gerçeğini göz ardı edip bir kenara bırakalım, yine de buna rağmen bu anlaşmada temel sorunlar vardır. İlk sorun şu ki, bu anlaşmayı imzalayan ülkeler ulus devletler olup onların öncelikli sorumlulukları İslam'ın ve ümmetinin çıkarlarını değil, kendi ulusal çıkarlarını korumaktır. Dolayısıyla çıkarlarının örtüşmesi halinde, savunma anlaşmasının gereklerini yerine getirmek için harekete geçeceklerdir; aksi takdirde elleri kolları bağlı bir şekilde kalacaklardır. İkinci sorun ise, onların dış politikalarını, her zaman Amerika'nın dış politika hedeflerine gerçekleştirmek üzere yönlendirmeleridir. Bu üç ülke, Amerika tarafından tam olarak desteklenen Yahudi varlığının Filistin'deki Müslümanlara yönelik katliamlarına da tanık olmuşlardır. Gazze'deki mazlum Müslümanların ve genel olarak da Müslümanların, zulmün sona ermesi ve Yahudi varlığının ortadan kaldırılması için o ülkelerin silahlı kuvvetlerini seferber etme yönündeki tekrarlanan çağrılarına rağmen, Yahudi varlığına karşı şerî yükümlülüklerini yerine getirmek için güçlerini harekete geçirmemişlerdir; çünkü bu, ülkenin ulusal çıkarlarına aykırıdır. Ancak Trump, Yahudi varlığını korumayı, hatta desteklemeyi hedefleyen Gazze ile ilgili planını açıkladığında, ABD'yi memnun etme yönündeki ulusal çıkarlarına dayalı olarak planını uygulamak için Gazze'ye güçlerini göndermelerini teklif etmiştir!

İslam ümmeti, tek bir siyasi varlık haline gelme konusunda ciddi bir arzuya sahip olup bu ise şerî bir vaciptir. Ancak Hilafetin yıkılmasının ardından, Arap Birliği ve İslam İşbirliği Teşkilatı'nın kurulmasıyla birlikte bu arzu doğru yönünden saptırılmıştır. Ümmet bu yanılsamadan çıkmakla birlikte, bu iki kuruluşu kendi çıkarlarını korumak için herhangi bir tavır sergilememekle, aksine Amerika'nın girişimlerini desteklemekle eleştirmeye başlamıştır. Şimdi ise üç büyük İslam ülkesi arasında askeri bir ittifak ve bu ittifakın NATO'ya benzer İslami askeri bir ittifakının temel taşı olabileceği şeklinde bir medya aldatmacası ortaya çıkmıştır.

Bu yüzden akidemizin, Kur'an-ı Kerim'imizin, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in kutsalları ve bizim kutsallarımızın ve Müslümanların kanlarının, sadece tüm Müslümanların devleti olan Nübüvvet Minhacı üzere Hilafetin kurulmasıyla korunabileceğini idrak etmemiz gerekir. Ayrıca Hilafet Devleti, sömürgeci kâfir ülkelerin çizdiği ulusal sınırları da ortadan kaldıracığı gibi aynı şekilde Müslüman ülkeleri ve ordularını kendi liderliği altında birleştirecek, ordusunu dünyanın en büyük ve en güçlü ordusu haline getirecek ve hiç kimse ona meydan okumaya cesaret edemeyecektir. İlerlemenin tek yolu işte budur.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
**“Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın,
sakın ayrılıp bölünmeyin.” [Al-i İmran 103]**

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Şeyh Şehzad - Pakistan